

Τὸ φρούριον τοῦ Πετροπαύλου

γυναικες ἔφθασαν εἰς τὸ δάσος ἐκεῖνο καμελιῶν ὥχούμεναι ἐπὶ τοῦ πάγου, ὑπὸ θερμοκρασίαν εἴκοσι βαθυῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, διὰ δὲ τῶν κλάδων τῶν φοινίκων διακρίνεται ποταμὸς παγωμένος καὶ τάπης γλόνος ἔκτεινόμενος μέχρι τῆς Ἀσίας εἰς γλιάδας σταδίων ἐπὶ τῶν πεδίαδων, ὅπου κοιμᾶται ὁ ῥωστικὸς λαὸς τὸν χειμερινὸν του ὕπνον.¹ Όσον τις παρατηρεῖ καὶ συλλογίζεται, τόσον μᾶλλον ἐκπληκτικὴν εὑρίσκει τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῆς θορυβώδους ἐκείνης χαρᾶς καὶ τῆς περὶ αὐτὴν κατηφοῦς καὶ σιωπηλῆς ἐρήμου.

Οσάκις βαρυνθή ὁ παντοδύναμος δεσπότης τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυλλώματα τῶν τροπικῶν, δύναται εὔκόλως ν ἀνταλλάξῃ τὰ θαύματα τῆς φύσεως πρὸς τὰ τῆς τέχνης, συγκαλῶν τοὺς χορευτὰς εἰς τὰς αιθούσας τῆς συγκοινωνίστης μετὰ τῶν ἀνακτόρων Πινακοθήκης.² Ή μαζούρκα χορεύεται τότε ὑπὸ τὰς βλέμματα θεατῶν, τοὺς ὅποιους ἔζωγράφησαν ὁ Ρούθενς, ὁ Τραμπράν, ὁ Βανδύκ καὶ ὁ Βερονέζης, ἢ δὲ ζῶσα πανήγυρις εἶναι ἔξισον πολυτελῆς καὶ ὥραίας ὅσον καὶ ἡ εἰκονιζομένη εἰς τοὺς τοίχους. Οἱ χορεύοντες σύγχρονοι του φαίνονται εἰς τὸν ξένον θεατὴν ἀνθρωποι ἀλλης ἐποχῆς, ὅπως καὶ οἱ ζωγραφιστοὶ κόμητες τῆς Φλάνδρας καὶ πατρίκιοι τῆς Βενετίας.

Πλὴν τοῦ χειμερινοῦ ἀνακτόρου δύναται τις νὰ συναντήσῃ τὸν αὐτοκράτορα καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς παρατάξεις.³ Απὸ ἐνὸς ἡδὸν αἰῶνος οἱ δύνασται τῆς Ρωσίας ἀμιλλῶνται πρὸς τοὺς Πρωσσοὺς ἡγεμόνας κατὰ τὸν στρατιωτικὸν ζῆλον, μεταδίδοντες εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν τὸ σέβας τῆς στρατιωτικῆς στολῆς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὄποις ἐπιβάλλει. Οὐδὲν ὑπῆρχε κώλυμα ἵκανον νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Ἀλέξανδρον νὰ μεταβῇ πάσταν Κυριακὴν εἰς τὴν παράταξιν τοῦ ἴπποδρομίου τῆς πλατείας Μιγαήλ.⁴ Εκεὶ ἐπέμεινε νὰ ὑπάγῃ παρὰ τὴν γνώμην καὶ τὰς ἵκεσίας τοῦ ὑπουργοῦ του κόμητος Λόρις

Μελικῶφ τὴν 13 Μαΐου 1881 καὶ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων ἐδολοφονήθη.⁵ Ο Τζάρος περιστοιχούμενος ὑπὸ πάντων τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ ἀκολούθων, λαμβάνει τὴν ἀναφορὰν τῆς κυριακῆς πρὸ τοῦ μετώπου τῶν δύο συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς. Πολλοὶ ἀπόμαχοι στρατηγοὶ ἐπιμένουσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ λάβωσι τὴν ἀρχαίαν θέσιν των εἰς τὰς τάξεις τοῦ παρελαύνοντος πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος συντάγματος. Όσοι τῶν πρέσβεων εἶναι κάτοχοι στρατιωτικοῦ βαθμοῦ παρευρίσκονται τακτικῶς εἰς τὰ γυμνάσια τῆς κυριακῆς, εὐρίσκοντες ἐκεὶ εὐκαιρίαν νὰ πλησιάσωσι τὸν αὐτοκράτορα καὶ νὰ συνδιαλεχθῶσι μετ' αὐτοῦ ἴππεύοντες παραπλεύρως. Οἱ σπουδαῖοταί τοι καὶ ίστορικάτοι διπλωματικοὶ διάλογοι τοῦ παρόντος αἰώνος ἐψιθυρίσθησαν εἰς τὸ ἴπποδρόμιον Μιγαήλ μεταξὺ δύο βροντοφώνων στρατιωτικῶν προσταγμάτων.

Τὰ ἴπποδρόμια ταῦτα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς εἶναι ἀπέραντα κτίρια κατάκλειστα καὶ καλώς θερμαινόμενα, ἐντὸς τῶν ὅποιων δύναται νὰ κινηθῆται ἐν ἀνέσει ὀλόκληρον σύνταγμα ἴππικου. Οἱ ἀξιωματικοὶ τελοῦσιν ἐκεὶ ἴππικους ἀγῶνας, ἐνίστε δὲ καὶ ἐφίππους χοροὺς μετ' ἀτρομήτων ἀμαζόνων, προσκαλούντες εἰς τὸ θέαμα πάντας τοὺς ἐκλεκτοὺς Πετρουπολίτας. Πλὴν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Κυριακῆς σπανίως παρέργεται ἔδομψις ἀνευ καὶ ἀλλης τινὸς εἰς τὰ ἴπποδρόμια πανηγυρέως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Τζάρου, εἴτε κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Ἀγίου προστάτου τοῦ συντάγματος, εἴτε εἰς ἀναμνησιν ῥωσσικῆς νίκης ἢ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος ἐνδόξου τινὸς στρατηγοῦ. Σκοπὸς τῶν ἰωβίλαιών τούτων εἶναι ἡ προαγωγὴ τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος τοῦ ἔθνους. Οἱ κάτοικοι τῆς Πετρουπόλεως μεταβαίνουσιν εἰς τὰ ἴπποδρόμια, ὅπως οἱ Παρισινοί εἰς τὰς συνεδρίασίες τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ταῦτα εἶναι στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἰδρύματα, ικανοποιοῦντα συγγρόνως